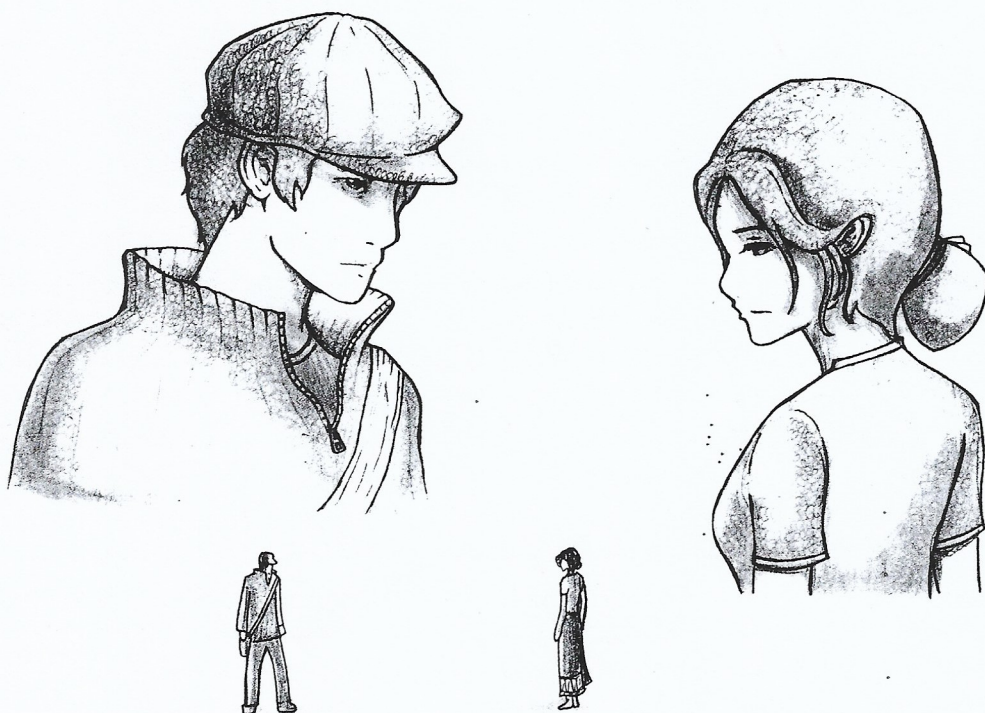

ບົດລະຄອນເວທີ ເລື່ອງ

ບົວແດງ

ຄວາມຈິງປາ

ບົດລະຄອນເວທີ

ບົດແດງ

ໂດຍ: ດາງຈຳປາ
ຮູບປະກອບ: ແສງສຸລິ ກັດຕິຍະສັກ
ບັນນາທິການ: ດວງເດືອນ ບຸນຍາວົງ
ອອກແບບຈັດໜ້າ: ສາຍຝົນ ອິນທະລັງສິດ, ສຸກພັນສາ ພູຜາສຸກ
ພິສູດອັກສອນ: ດາລາ ກັນລະຍາ, ສຸກພັນສາ ພູຜາສຸກ

ຈັດພິມ ແລະ ຈຳໜ່າຍ:

ສຳນັກພິມດອກເກດ

ດອກເກດ
DokkeD

ຖະໜົນຮ່ອງແກ-ໂພນທັນ ບ້ານໂພນທັນ,

ເມືອງໄຊເຊດຖາ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ສ.ປ.ປ. ລາວ

ໂທລະສັບ: 020 5561 2940

ອຸປະຖຳໂດຍ: **DATA COM** **MÖBELA**

ທ່ານ ດາຣາວົງ ກັນລະຍາ

ແລະ ທ່ານ ພົງປະເສີດ ກັນລະຍາ

ທະບຽນອະນຸຍາດ ເລກທີ: 163ພຈ26022014

ພິມຄັ້ງທີ 1, ວຽງຈັນ ສ.ປ.ປ ລາວ, ມີນາ 2014

ຈຳນວນ: 2000 ຫົວ

ພິມທີ່: ໂຮງພິມ ລາວ ຢູນິ ປຣິນ

ສະຫງວນລິຂະສິດ © ດາຣາ ກັນລະຍາ, ແສງສຸລິ ກັດຕິຍະສັກ, 2014

ສາກ I

(ຢູ່ເຮືອນບົວແດງ ມີຂັ້ນໄດ ໄຫວ້ກິນຢູ່ດ້ານໜ້າ. ຢູ່ກ້ອງລ່າງມີກີ້ຕ່ຳທຸກ
ບົວແດງນັ່ງຕ່ຳທຸກຢູ່ມິດໆ. ສຽງໄກ່ກະຕຶກ ແລະ ຂັນ. ເດັກ
ນ້ອຍຫຼາຍຄົນແລ່ນຫຼິ້ນໝາກລີ້ກັນ. ສຽງດັງມາຈາກຫຼັງສາກ
ແລ້ວເດັກນ້ອຍໄລ່ກັນອອກມາໃນສາກ. ຖຽງກັນຟົດແຊວ.)

ອີງໜຶ່ງ.

ແມ່ບົວແດງ : (ຢູ່ເທິງເຮືອນ ບ່ອນໜ້າອອກມາ ທາງປ່ອງຢ້ຽມ)
ອ້າວ ເດັກນ້ອຍນີ້ ! ສູ່ຄືມາແຊວແທ້ ! ໄປຫຼິ້ນບ່ອນອື່ນ
ໄປ ! ປັດໂທ້ ສູ່ນີ້ເນາະ. (ພວກເດັກນ້ອຍທະຍອຍພ່າຍ
ໄປ - ມິດໄປ) ແດງເອີ້ຍ ຄ້າງຫວດເຂົ້າແລ້ວເບາະ?
ຈັກໜ້ອຍມັນຊິຄຳໄດ້ !

ບົວແດງ : (ພິເສດສິ້ນຢູ່ກີ້ ແລະໃສ່ກັບແພຂົດໄໝຄຳ ແຍງໄປມາດ້ວຍ
ຄວາມສຸກໃຈ) ເອີ ເອົາຊິໄປດຽວນີ້ແມ່. (ຄຳຫວານຫາບຄູ
ອອກມາຈາກທາງຂວາ ຂອງເວທີ ເຫັນບົວແດງເພີນນຳ
ສິ້ນຢູ່ ຈຶ່ງປົງຫາບຄູມິດໆ ແລ້ວຍ່າງເຂົ້າມາທາງຫຼັງ
ເອົາມືອັດຕາບົວແດງ ທັງຈວາດ)

ບົວແດງ : ໂອ້ຍ ຮູ້ແລ້ວແຫຼະ ນາງເອີ້ຍ ໄລ່ແມ່ນບໍ່ຫັນ?

ດວງຈຳປາ

ຄຳຫວານ : ຈ້າງກະບໍ່ແມ່ນ.

ບົວແດງ : ອຸ້ຍ ສູ ! ແມ່ນຫວານຫວະ ຊັ້ນນ່າ?

ຄຳຫວານ : ຝັນໄປຮອດໃສ ຫຍັງມາເພີນແທ້.

ບົວແດງ : ເອີ້ນນ່າຫວານ ເຮົາວ່າຕັດເສື້ອສີໄຂ່ໃສ່ກັບສິ້ນຂຽວ
ແພຂຽວນີ້ມັນຊື່ເຂົ້າກັນບໍ່?

ຄຳຫວານ : ອຸ້ຍ ກາຍວ່າເຂົ້າກັນ ງາມແລ້ວແຫຼະ ໝູ່ນຸ່ງສີນີ້ນະ.

ບົວແດງ : ເຮົາມັດສາວໄລໄວ້... ຄັນຊັ້ນໂຕຊິໄປໃສນ່າ?

ຄຳຫວານ : ເຮົາວ່າຊິໄປຕັກນ້ຳສ້າງດົງ ໄປນຳກັນບໍ່?

ບົວແດງ : ຖ້າບິດດຽວເດີ ຄ້າງໝໍ້ໜຶ່ງເຂົ້າກ່ອນ.
(ບົວແດງແລ່ນຂຶ້ນເທິງເຮືອນ ມືດໄປ ຄຳຫວານເອົາແພ
ມາພາດເອິກ ເຮັດຕີບ່ຽງ ແລ້ວແກວ່ງຄົງໄປມາ)

ຄຳຫວານ : ອ້າຍໝັ້ນ ງາມບໍ່ ສີມືນ້ອງຕ່ຳເອງໃດ ນ້ອງຫ້າງປານນີ້ ມີ
ໃດອ້າຍຊິມາຂໍນີ້? ວ່າຈັ່ງໃດລະສຸດທີ່ຮັກ !

ບົວແດງ : ອຸ້ຍ ສາວນີ້ ຈັກເວົ້າຫຍັງເປັນຕາອາຍແທ້ ! ເຊົາ !
ເຊົາ ! (ບົວແດງ ກຸມຍາດເອົາແພຖືໄປມັງນໄວ້ກີ້ຄືນ
ປ້າພອນມາຮອດ ອອກຈາກທາງຂວາຂອງເວທີ
ຫົວກະຕ່າຜັກມາໃຫ້ບົວແດງ ທັງເອີ້ນຫ້ວງ)

ປ້າພອນ : ອ້າວໆ ແມ່ນຫຍັງກັນ ຫຼານເອີຍ ໃຫຍ່ເປັນແສ້ເປັນສາວ
ປານນີ້ ກໍຍັງຢອກກັນຄືເດັກນ້ອຍຢູ່ຫວະ? (ສຽງຫົວ

ຢອກກັນຮວ້າຍລົງ) ເອີ ເອົາຜັກນີ້ໄວ້ໃສ່ພາເຂົ້າເດີ
ແມ່ຫຼານບອກແຕ່ເຊົ້າພຸ້ນ ປ້າບໍ່ໄດ້ມາ ຄາໄປເກັບຜັກ
ຫຼານກຽມຫຍັງແດ່ແລ້ວນີ້ນາ?

ບົວແດງ : ແມ່ປ້າ ອີ່ແມ່ວ່າບໍ່ກະກຽມຫຍັງໃດ ກິນເຂົ້າແລງແລ້ວ
ຄ່ອຍມາວ່າຊັ້ນເດ.

ປ້າພອນ : ຫະ ຕາຍ ໆ ແມ່ແດງນີ້ກະໂພດປານນັ້ນພຸ້ນຫວະ ຕັ້ງແຕ່
ກັກະຄືໃຈກວ້າງໃຈຂວາງຢູ່. ແຕ່ຄ່າມາເອົາຜົວໃໝ່ນີ້
ເລີຍຂີ້ຖີ່ຂີ້ຕັງໄປນຳເຂົາໝົດຊັ້ນຫວະ ຫິ? ເອີ ຢ່າເຫາະ
ປ້າຊິໄປເບິ່ງໄກ່ຢູ່ລຶກ ໂຕໜຶ່ງ, ສອງໂຕ... ກະຊິພໍແກ້ມ
ຕິເບາະເນາະ ເຮັດລາບສາ ປ້າວ່ານະ ແລ້ວປ້າຊິມາເວົ້າ
ນຳແມ່ຫຼານດອກ.

ບົວແດງ : ຫຼານຊິຂົວເຂົ້າຖ້າເດີປ້າ.

ປ້າພອນ : ເອີ. (ປ້າພອນ ຄືນເມື່ອ ອອກທາງຂວາຂອງເວທີ)

ຄຳຫວານ : (ຍົກແຂນບົວແດງຕໍ່ວ່າ) ໂຕນີ້ກະໂພດ ຊິມີງານໃຫຍ່ກະ
ຮອດບໍ່ບອກໝູ່ເລີຍ ໃຈດຳແທ້ໆ !

ບົວແດງ : ຊິບອກຈັ່ງໃດ ເລື່ອງຂອງຜູ້ໃຫຍ່ເພິ່ນພຸ້ນ !

ຄຳຫວານ : ເອີ ແຕ່ວ່າແມ່ປ້າໂຕ ດີ ດີ ເນາະ.

ບົວແດງ : ແມ່ປ້າເອົາເພິ່ນຮັກເອົາມາແຕ່ໃດ ບໍ່ມີອີ່ພໍ່ແລ້ວ ເພິ່ນແຮງ
ອິຕິນເອົາຕວ່າ.

ຄຳຫວານ : ເອົາ ຄູໂຕຄືກັງດຽວ?

ບົວແດງ : ຄູຫວະ ເອື້ອຍທອງຍົມໄປ ພໍດີເຮົາໄປເອົາຢູ່ນ້ຳສ້າງເລີຍ
ໄປໆເທາະ, ຟ້າວກັບຄືນມາຄົວໄກ່.

ອີ່ນາງ : (ຫົວຂ້ອງແລ່ນມາຫາບົວແດງ ອອກມາຈາກທາງດ້ານ
ຊ້າຍ ຂອງເວທີ) ເອື້ອຍແດງ ໆ !

ບົວແດງ : ອ້າວ ເອົາຫຍັງມາ ນາງ?

ອີ່ນາງ : ອີ່ພໍ່ ເພິ່ນລົງສະກາງນາ ເພິ່ນວ່າໃຫ້ເອື້ອຍເອົາປານີເຮັດ
ລາບມື້ແລງໜີ້ ຊິພໍ່? ມີແຕ່ປາດຸກອຸຍໃດ.

ຄຳຫວານ : (ຍາດເອົາຂ້ອງໄປສ່ອງເບິ່ງປາ) ກາຍວ່າພໍ ເນາະແດງ !
ປາຕັ້ງວ່າເຄິ່ງຂອງ. ເອີ ເຮົາວ່າເຮັດລາບປາດຸກ ແລ້ວໄກ່
ແມ່ປ້າໂຕຫັນ ເຮັດຕື່ມສົມດີບໍ່?

ບົວແດງ : ຂອບໃຈເດີນາງ. (ນາງແລ່ນເມື່ອ ບົວແດງເອົາຂ້ອງປາ
ປ່ອນຂຶ້ນເທິງເຮືອນ ຈັບເອົາໄມ້ຄານ ແລະຄູ ຄອນໄປ
ຄຳຫວານ ຫາບເອົາຄູຂອງຕົນ ແລ້ວສອງສາວ
ກໍອອກຍ່າງໄປສອງສາມກ້າວ)

ຄຳຫວານ : ເອີແດງ ຊັ້ນພໍ່ນ້າໂຕເດັ ໄປໃສ ຄືບໍ່ເຫັນ.

ບົວແດງ : ໄປວຽງ ໄດ້ສິ່ນີ້ແລ້ວເດັ.

ຄຳຫວານ : ເວົ້າແລ້ວກະຖິ້ມນີ້ເນາະ ພໍ່ນ້າໂຕຫັນ ຄືບໍ່ຢາກໄດ້
ອ້າຍໝັ້ນເປັນເຂີຍປານໃດ ແມ່ນບໍ່ ຕິລາວບ່ອນໃດຫວະ

ອ້າຍໝັນ ພໍ່ແມ່ກະເປັນຄົນຈົບຄົນດີ ຫຼື ວ່າເພິ່ນບໍ່ມັກຜູ້ນີ້
ເພິ່ນຊົມຜູ້ອື່ນໃຫ້ໄດ້ທັນເນາະ?

ບົວແດງ : ເອີ ກະມີຢູ່ ແຕ່ວ່າເຮົາຜັດຢາກໄດ້ລາວເປັນພໍ່ສ່ຽວຫຼາຍ
ກວ່ານ່າ.

ຄຳຫວານ : ໃຜ !

(ບົວແດງ ເຮັດທ່າທາງລຽນແບບໃຜຜູ້ໜຶ່ງ
ທີ່ຄຳຫວານຮູ້ຈັກ)

ຄຳຫວານ : ໂອຍ ລາວບໍ່ມັກເຮົາດອກ.

ບົວແດງ : ມື້ຄືນນັ້ນເດ ຢູ່ຂວ່າງຫັນ ລາວນັ່ງໃກ້ໃຜ?

ຄຳຫວານ : ສິບຜູ້ນັ່ງໃກ້ ຊາວຜູ້ນັ່ງໃກ້ ກໍບໍ່ທົ່ວໂຕຜູ້ນັ່ງໂກດອກນາ.

ບົວແດງ : ເຮົາເວົ້າແທ້ໃດຫວານ ອ້າຍຊຽງນີ້ ລາວເປັນຄົນດີໃດ
ແຕ່ວ່າເຮົາກະມີອ້າຍໝັນແລ້ວ ແມ່ຊິເວົ້າ ແນວໃດ
ກໍຢ່າລະເນາະ.

ຄຳຫວານ : ບຸກເຮືອນ ຕາມໃຈຜູ້ຢູ່ ຜູກອູ່ກໍຕາມໃຈຜູ້ຜູກແມ່ນບໍ່?

ບົວແດງ : ອ້າວ ຕາມໃຈຜູ້ນອນລະບໍ່ ໄປ ໆ ໆ...

(ທັງສອງອອກໄປທາງຂວາ)

ສາກ I

ອີງສອງ

(ສຽງຄົນໄທ້ ທະຫານ 4-5 ຄົນ ຄຸມຕົວຊາວບ້ານ
ພ້ອມທັງພໍ່ບ້ານ-ພໍ່ຄຳໝັ້ນ. ອື່ນໆແລ່ນນຳທັງໄທ້)

ອື່ນໆ : ໂອ້ຍ ຢ່າເອົາພໍ່ຂະນ້ອຍໄປ !

ທະຫານ1 : (ໄລ່ອື່ນໆໜີ ແລ້ວພາຜູ້ຖືກມັດສອກມາໜ້າເວທີ
ຕໍ່ໜ້າເຊິ່ງເຮືອນບົວແດງ)

ຖອຍ....ໄປ.... !

ທະຫານ2 : (ທ່າທາງ ຂົ່ມຂູ່ ຈັບປືນຈີ່ໃສ່ ຜູ້ຖືກມັດ)

ຮ່າ ໆ ໆ ບັກເຖົ້າ ? ຄັນບໍ່ຢາກເຈັບໂຕ ບອກມາສາ
ລູກຊາຍມຶງຢູ່ໃສ? ບັກຄຳໝັ້ນມັນຢູ່ໃສ? ບອກມາ !

ພໍ່ໝັ້ນ : (ເຮັດໜ້າເສີຍ ບໍ່ຮ້ອນຮົນ) ກູບໍ່ຮູ້ !

ທະຫານ2 : ທະ ບໍ່ຮູ້ຊັ້ນຫວະ? ຖ້າມຶງບໍ່ຢາກຕາຍ ບອກມາສາ ດີໆ
ບັກຄຳໝັ້ນຢູ່ໃສ?

ພໍ່ໝັ້ນ : ກູບໍ່ຮູ້ ! ມັນໃຫຍ່ແລ້ວ ມັນໄປຫາຢູ່ຫາກິນທາງໃດ
ໃຜຊິຈັກ.

ທະຫານ2 : ຫາຢູ່ຫາກິນ ຊັ້ນຫວະ? (ນາຍທະຫານຕົບຕີ ພໍ່ໝັ້ນ)

ແມ່ແດງ: (ສ່ອງປ່ອງຢ້ຽມ ຈອບເບິ່ງມິດໆ ຕັ້ງແຕ່ໄດ້ຍິນສຽງ
ຈົນເທົ້າທະຫານກາຍເຮືອນໄປ)

ອື່ນໆ : (ຊຶ່ງລີ້ຢູ່ດ້ານຫຼັງເຮືອນ ອອກມາເອົັນຂໍຄວາມຊ່ອຍເຫຼືອ
ນຳໄທບ້ານ)

ໂອຍ ອີ່ໝໍ້ໆ... ຊ່ອຍພໍ່ຂ້ອຍແດ່ ຮີ ໆ ໆ...

ທະຫານ2 : ຈ່າເພັງ ລາກມັນໄປແມ່.

(ສຽງຮ້ອງເຫຼີ ຂອງເດັກນ້ອຍຜູ້ຍິງ ແລະໄທບ້ານ ຢູ່ແຈ
ດ້ານຂວາ ອື່ນໆ ແລ່ນອອກມາຫາພໍ່ໆເອົາມືລູບຫົວລູກ)

ພໍ່ໝັ້ນ : ນາໆ ໆ... ລູກບໍ່ຕ້ອງໄຫ້ນ່າ.

ທະຫານ2 : ມືໆ ຢ່າລ່າໄລ ບັກເຖົ້າ ! ບັກເພັງ ເອົາມັນໄປຂຶ້ນລົດ ໄປ !
ຄຸມມັນໄປ.

ທະຫານ1 : ໄປ ...

ອື່ນໆ : (ອື່ນໆໄຫ້ຕິດຕາມໄປ)

ແມ່ແດງ : (ອອກມາໜ້າເຮືອນ ລົງມາສ່ອງນຳທາງ ຈົມແບບໂມໂຫ
ຢູ່ຄົນດຽວ) ມັນແມ່ນເລື່ອງຫຍັງກັນນີ້ ? ນາຍບ້ານຖືກຈັບ
ໂທ້ ໆ ໆ... ຄັກຫຼາຍເນາະ ກູຫາກວ່າແລ້ວນ່າ ມັນບໍ່ເຫັນ
ຂຶ້ນເຫັນເກີນດອກ ໄທເຮືອນນີ້ ຂີ້ທຸກຍັງບໍ່ແລ້ວ
ມາຖືກຈັບອີກ ເອີ ! ດີລະ ກູຊິມີອັນອ້າງແດ່.

ດວງຈຳປາ

ມຶງເດີ ! ອີ່ແດງ ! ມຶງບໍ່ຟັງຄວາມແມ່ ມຶງຊິຟັງຄວາມໃຜ
ບາດນີ້ ອີ່ແດງເອີຍ ! ອີ່ລູກບໍ່ມັກດີ.

ບົວແດງ : (ຫາບນ້ຳມາຮອດຕີນຂັ້ນໄດ) ແມ່ ແມ່ນສຽງ ເຂົາເຈົ້າ
ໂສ້ເຫຼັກຍັງ ຢູ່ແຄມທາງ ຄືຈັ່ງເຫັນລົດໃຫຍ່ມາເບາະແມ່.

ແມ່ແດງ : ເອີ ມັນກະຂ່າວຈົບຂ່າວດີສຳລັບມຶງລະບໍ່. ພຸ້ນ !
ໄປລະເດພໍ່ປູ່ໃນອະນາຄົດມຶງ !

ບົວແດງ : ໄປໃສ ?

ແມ່ແດງ : ເຂົາມັດສອກໄປລະເດ.

ບົວແດງ : (ຕົກໃຈແຮງ ແລ່ນໄປສ່ອງເບິ່ງ) ມັດສອກໄປ ! ແມ່
ເຈົ້າໝາຍເຖິງໃຜ ?

ແມ່ແດງ : ໝາຍເຖິງໃຜ ? ພວກເຊື້ອແນວທີ່ມຶງມັກມຶງພໍໃຈນັ້ນລະ !
(ສຽງອື່ນໆໄຫຍ່ໆເຂົ້າມາ)

ອື່ນໆ : ຮີ ໆ... ເອື້ອຍແດງ ຮີ ໆ... ເຂົາເຈົ້າຈັບອີ່ພໍ່ໄປແລ້ວ
ເອື້ອຍແດງ ຮີ ໆ ຈັບໄທບ້ານບັກຫຼາຍໆຄົນ !

ບົວແດງ : ຕາຍແລ້ວ ! ຄືມາຈັບພໍ່ບ້ານ ?

ແມ່ບົວແດງ : (ຈອບຟັງຢູ່ຫ່າງໆ)

ອື່ນໆ : ເຂົາວ່າອີ່ພໍ່ເປັນພວກແນວລາວ ເຂົາຊິເອົາອີ່ພໍ່
ກັບໄທບ້ານ ໄປຂັງຢູ່ຈົນາຍໄມ້ພຸ້ນນ່າ.

ບົວແດງ : ແລ້ວອ້າຍໝັນໄປໃສ ເປັນຫຍັງລາວບໍ່ຊ່ອຍພໍ່ລູງແດ່?

ອີ່ນາງ : ອ້າຍໝັນບໍ່ຢູ່ ລາວໄປວຽກແຕ່ແລງວານນີ້ພຸ້ນ ຮີ ໆ !

(ໄທບ້ານ 3 ຄົນ ຍິງສອງຊາຍໜຶ່ງ ອອກມາສົມທົບ)

ໄທບ້ານ ຍິງ1 : ຕ້າຍ ໆ ເຂົາເຈົ້າຈັບໄທບ້ານເຮົາຕັ້ງ 7-8

ຄົນພຸ້ນໄດ້ຫັນ ຄຸ້ມບ້ານເໝືອນະເອົາໄປໝົດ !

ໄທບ້ານ ຊາຍ2 : ທະຫານ ເຂົາເວົ້າວ່າ ພວກສູເປັນໃຈແນວລາວ
ວ່າຊັ້ນເດ ພວກເຮົາຊິເຮັດຈັ່ງໃດບາດນີ້.

ໄທບ້ານ ຍິງ1 : ກະຍັງວ່ານີ້ແຫຼະ ບ້ານເມືອງຄືມາວຸ້ນວາຍແທ້ !

ໄທບ້ານ ຍິງ3 : ດູດິນແຕ່ອ້າຍໝັນເນາະ ເປັນຈັ່ງຊື້ແລ້ວ ເພິ່ນຊິຂັກນຢູ່ບໍ່
ແມ່ປ້າ ?

ໄທບ້ານ ຍິງ1 : ນາງ ແມ່ຢູ່ເຮືອນບໍ່ ດຽວນີ້ນະ?

ອີ່ນາງ : ເອີ ແມ່ຢູ່ເຮືອນ (ສຽງສະອື່ນ)

ໄທບ້ານ ຍິງ1 : ເອີ ແດງ ເລື່ອງມັນເປັນແນວນີ້ ແລ້ວຊິວ່າຈັ່ງໃດກັນ.

ຊິຂໍກະບໍ່ເປັນແລ້ວ ອິດຖ້າຟັງເບິ່ງກ່ອນ ນີ້.

ນາງເມືອເທາະ, ໄປຫາແມ່ໂຕ.

ບົວແດງ : ເອີ ຖ້າແດ່ ຂ້ອຍຊິໄປນຳ !

ແມ່ແດງ : (ອາລົມໂມໂຫຂຶ້ນ ແລ່ນໄປຕົງແຂນບົວແດງໄວ້)

ຢຸດໃດ ອີ່ແດງ ! ມືງນັ່ງຢູ່ນີ້ ກູຊິເຈລະຈາກັບມືງ

ເບິ່ງດູ. ມັນແມ່ນເຊື້ອແມ່ນແນວອິຫຍັງຂອງມືງ
ເກາະດຽວນີ້ຫະ ເຂົາເປັນຫຍັງກະເລື້ອງຂອງເຂົາຊັ້ນ
ຕວ່າ. ນີ້ເດີ ກູຊິບອກໃຫ້ ນັບແຕ່ມື້ນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ ມືງຢ່າຊູ
ໄປພົວພັນກັບໄທເຮືອນນັ້ນອີກ ! ດວງມືງກັບບັກໝັນ
ກະໂມຄະ ເລີກລົ້ມ !

ບົວແດງ : ອີ່ແມ່ ! (ບົວແດງໄຫ້ໂຮຂຶ້ນ)

ແມ່ແດງ : ມືງບໍ່ຕ້ອງເອົານ້ຳຕາມາສຳອອຍກູດອກ ເກີນກູບໍ່ມັກ
ມາແຕ່ໃດ ອັນບັກໝັນຫັນ ! ມັນມີຫຍັງໄທເຮືອນນັ້ນ ?
ນາກະທົ່ງນ້ອຍໆ ໄດ້ເຂົ້າເກືອບບໍ່ກຸ່ມປີ. ບາດຜູ້ເຂົາຈົບ
ເຂົາດີຫັນນ່າ ອັນໃດເຂົາກະຊິເຄນໃຫ້ ເຫັນບໍ່ບາດນີ້
ຄົນຂີ້ຄຸກຂີ້ຕະລາງ ກູບໍ່ວ່າຊິເອົາມາເປັນດວງ ກູເດີ !

ບົວແດງ : ແມ່ ລຸງພໍ່ບ້ານ ເພິ່ນເປັນຄົນດີ ໃດ.

ແມ່ແດງ : ຮີ້ ດີຊັ້ນຫວະ? ດີມັນຊິຖືກຈັບຊັ້ນບໍ່? ສົມເຂົາສົງໄສ
ເຂົາກໍຈົ່ງສົງໄສໃດເດີ. ມັນຕັ້ງຊິແມ່ນຄວາມເຂົາວ່າ
ຍາມໃດກະໄປທາງ ໄປທາງ ຈັກແມ່ນໄປໃສກັນແທ້.

ບົວແດງ : ບັດທິຜູ້ອື່ນກະໄປຄືກັນ ເຈົ້າຄືບໍ່ເຫັນເວົ້າ.

ແມ່ແດງ : ມືງເວົ້າໃຫ້ໃຜ ?

ບົວແດງ : ກະເວົ້າໃຫ້ຜົວເຈົ້າຫັນແຫຼະ ໄປເທື່ອໃດ ເປັນ 3-4 ມື້
ບໍ່ແມ່ນໄປຄືພໍ່ບ້ານຫັນຫວະ.

ແມ່ແດງ : (ຊ້ໜ້າ ບົວແດງ ຢ່າງໂມໂຫຮຮງ)

ໂທ້ ! ໂທ້ ! ຜົວເຈົ້າ ! ມຶງຊິຢາກເຂົາໜ້ອຍໜຶ່ງ
ບໍ່ມີແຫຼະ ທີ ! ຢ່າງໜ້ອຍເຂົາກະມີເງິນໃຫ້ກູໄຊກູຈ່າຍ
ເຂົາບໍ່ໃຫ້ທຸກ ຄືພໍ່ຢູ່ຮ້າງມຶງຫັນເດີ ກູຊິບອກໃຫ້.

ບົວແດງ : ຮິ ມີເງິນ ! ມີເງິນຫັນແຫຼະ. ທຸກມື້ນັ້ນ ເຈົ້າເຮັດຄືບ້ານ
ຄືເມືອງເຂົາແດ່ບໍ່? ບ້ານໃຕ້ເຂົາກະຊ່າ ບ້ານເໜືອເຂົາ
ກະຊ່າ (ສຽດສີແຮງໆ).

ແມ່ແດງ : ອີ່ແດງ ! ມຶງເວົ້າໃສ່ໃຜດຽວນີ້ຫະ ອັນນີ້ແມ່ມຶງໃດ
ກູອອກມຶງມາ ກູລ້ງມຶງມາ ກູພາມຶງໃຫຍ່ ພໍ່ມຶງຕາຍ
ປະຫຍັງໃຫ້ເປັນມູນແດ່ທີ? ກູນີ້ມີຜູ້ລ້ງຜູ້ລໍ່າ
ກູຢາກເຮັດຫຍັງຜິດຫົວໃຜຊັ້ນເບາະ ໂຢ !
(ແມ່ບົວແດງໂມໂຫສຸດຂີດ)

ບົວແດງ : (ຮ້ອງໃສ່ແຮງໆດ້ວຍຄວາມຄຽດ)
ມັນບໍ່ຜິດໃຜດອກ ແຕ່ມັນກະບໍ່ຄືບ້ານຄືເມືອງເພິ່ນ
ເບິ່ງຜົມເຈົ້າກໍໄປດັດຫຼົງໆມາ.

ແມ່ແດງ : ເຊົາ ໆ ມຶງບໍ່ຕ້ອງຢ້ານກູລື້ນເດີ ຜົວກູມັກໃຫ້ກູເອ້
ກູງາມ ມຶງເປັນລູກ ມຶງບໍ່ມີສິດເວົ້າໃຫ້ແມ່ມຶງ ເດີ !

ບົວແດງ : ແມ່ແນວໃດ ບໍ່ຄືບ້ານຄືເມືອງເພິ່ນຈັກດີ.
(ບົວແດງເວົ້າແດກດັນໃສ່)

ແມ່ແດງ : ໂອ້ຍໆ... ອີ້ນີ້ ! ເອົາມັນຕາຍສາບ ທີ...
(ບົວແດງແລ່ນໜີ ແມ່ຊັດໄມ້ຄານໃສ່ນ້ຳຫຼັງ)